

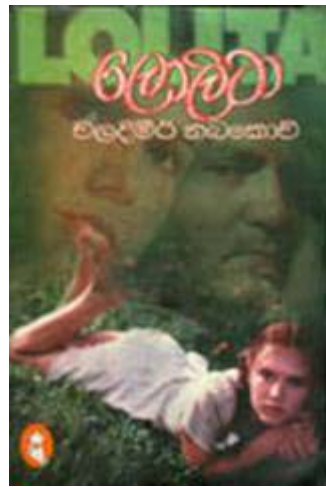
ලොලිටා: නොමිහිරියි, මේ බලන්න

ලෝරා පෙනී
පරිවර්තනය: කේ. කේ. සමන් කුමාර

මේ පෙබරවාරියේ එක්සත් රාජධානියේ වුල්වර්න් සමාගම “ලොලිටා අතරමැදිනිදන බහුකාර්ය නිදන කාමර කට්ටලය (The Lolita Midsleeper Combi)” යනුවෙන් අයෝග්‍ය ලෙස බාලිකා නිදන කාමර කට්ටලයක් නම් කිරීමෙන් මව්පිය කෝපය ඇවිස්සුවා. ප්‍රකාශකයෙකු කීවා: “අපේ කාර්ය මණ්ඩලය කවදාවත් ලොලිටා ගැන අහලා තිබුණේ නෑ. මට අපිට උනා ඉතින් එය ‘විකිපීඩියා’ එකේ බලන්න. නමුත් අපි දැන් හරියටම දන්නවා ඇ කවුද කියලා.”

මෙබඳු තකතිරු දේ වලින් තමයි පුවත්පත් සිරස්තල හැදෙන්නේ. ඔබ වලැදිමීර් නබකොව්ගේ **ලොලිටා** කියවීමේ මහැඟි සතුට කිසිදා ලබා නැති වුවත් ඔබ එහිවන අපකීර්තිමත් වස්තු විෂය ගැන දන්නවා. මැදි වයසේ සිටින හම්බර්ට් හම්බර්ට් ඔහුගේ 12 වියැති සුළු දියණිය, සිහිනි දිය කිඳුරිය ඩොලරස් හේස්, විසින් ප්‍රේමයෙන් මුසපත් කරනු ලබනවා. **ලොලිටා**, යෙදුමක් ලෙසට උත්කර්ශනය ලැබ ඇති දුර්ලභ ග්‍රන්ථනාමයන් අතරින් එකක්.

ලොලිටා කියන්නේ නිකමම ප්‍රේම කතාවක්

නොමෙයි. එය හිර ගෙදරක පාපොච්චාරණයක්, නොදැමුණු පුද්ගලයෙකුගේ විකුම් මං සැරියක්, නබකොව් පිළිකුල් කලාවු “ප්‍රොයිඩියානු හුනියම” පිළිබඳ භාසානුකරණයක්, පැටලිලි සහගත ලෙස සැලසුම් කළ මිනීමැරුමක අබිරහසක්, එක්සත් ජනපද භූමි දසුන් සහ බස වෙත ලියූ රාගෝන්මාදී පෙම් හසුනක්. නබකොව් විස්මකරු ලෙස අනුවර්තනය කරගත් නම වාගේ මාලාවේ ගැලෙන්ම, මෙහි ගද්‍ය ප්‍රමුද්‍රිත මෙන්ම බහුශ්‍රුත ය, ලැයි පිම් සහිත මෙන්ම සරදම්කාරිය, සුක්ෂම සරදම් සහ රසවත් වාගේ හරඹ වලින් තෙරපා හිරකොට අසුරා ඇත.

කලබැගැනි සහගත ලෙස විනෝදකාමී මෙන්ම හදවත කුඩුපට්ටම් කරන තරම් ශෝකාකූල **ලොලිටා** යනු 20වන සියවසේ අනෙකුත් නවකතා එහි විචිත්‍ර දුලියෙන් හුස්ම සිරවෙන්නට හැරියාවූ කලා නිපුණයෙකුගේ රහ දැක්වීමක්.

හම්බර්ට් සහ ඔහුගේ ‘ලෝ’ ඔවුන්ගේ නිර්මාපකයාත් සමඟ එක ලක්ෂණයක් බෙදාහදා ගන්නවා; ඔවුන් නිදෙනාම, කලාවේ කාවය හරහා ජීවිතය ගෙවමින් සොන්දර්යයවාදියි. හම් නමාවම උමතු කවියෙක් සේ උපකල්පනය කරනවා, නිතර අයහපත් දෛවයකට මුහුණදුන් කින්නරෝන්මාදීණ සගයකුවන ‘ෆෝ’ පිළිබඳ නිතර දැක්වෙන සාහිත්‍යික ව්‍යංගයන්ගෙන් පාපොච්චාරණයට ලැණ ඇඹිල් දමනවා. ලොලිටා ඇගේ සෝර මව වාලට්ගේ ඉමහත් අප්‍රසාදයට ලක්වෙමින් නැඟී එන තාරකාවක් සේ රහපානවා.

ලොලිටා ජනප්‍රිය සංස්කෘතියේ ගැලී ගිය, “වෙළඳ දැන්වීමක් සේ ප්‍රීතිමත්” පරිසමාප්තියට පත් පාරිභෝගිකාවක්. හම්බර්ට් බහු මාත්‍රාමය ප්‍රහර්ෂයන්ගෙන් ගිනි ඇවිලගත් නම උකුලේ ඇව සුරතල් කරනා සඳ, ඇ විකට කතා කියවමින් සිටිනවා. ඔවුන් සංචාරක උගුලකින් සංචාරක උගුලකට දඩ්බිබියේ කඩාවදිනා හාම ඔහු ඇයට සලරු සිත්තම්, සහරා, ඇඳුම් සහ අබලි බබලි කෑම නොකඩවා සපයනවා. “හම්බර්ගරයක් සහ හම්බර්ගරයක් අතර ඇය නිත්‍ය ලෙසම එදිරිසහගත නිරවද්‍යතාවයෙන් යුතුව කලින් කී දෙය නිශ්චිතව තෝරනවා යැයි සිතන එකමත් දෙයක්. පිදුම්ලත් දරුවකුට වඩා අතිශය දරුණු ලෙස කුරිරු වෙනත් අත් කිසිවෙක් ඇත්තේ නෑ.”

මෙහි අපි දකිනවා හම්බර්ට්ගේ නහර ඔස්සේ අමාරුවෙන් ඇද්දී ඇද්දියන කුණුව ගිය දෙයින් සමහරක්. හම්බර්ට් නින්දිතයි, පැහැරගත් කාම රාගයේ වැසිකිළි වලක් වසන් කරන “සිතමාලන්තයක පුරුෂත්වයේ” විසල් පුද්ගලයෙක්. හම්බර්ට්ගේ කම්සැපෙහි කරවටක් ගිලුණු අවතාරය සහ අරුමැසිවාදී ප්‍රතිවාදියාද වන නාට්‍ය රචක ක්ලෙයාර් ක්විල්ට්, ඊටත් වඩා නරකයි. නමුත් හම්, ලෝගෙන්, දැන් විඩාපත්ව වැහැරුණු මෙන්ම ගැබ්බර් ඩොලී ඡිලර් මහත්මියගෙන් ඇගේ නොතරම්වූ ප්‍රචී දිවිය අත්හරින්නටත්, තමා සමඟ යළි පලායන්නටත් අයදිනා සඳ ඇ කියනවා ඇ හැකි ඉක්මනින් යළි ක්විල්ට් වෙතත් ඔහුගේ ඉතා විභූෂිත අපවාරයන් කරාත් යළි යන බවත්. හම්බර්ට් කීර්තිමත් පුද්ගලයෙක් වගේ පෙනෙන්නට ඉඩ තිබුණත් තිබිය හැකියි, නමුත් ක්විල්ට් තමයි කීර්තිමත් කෙනා.

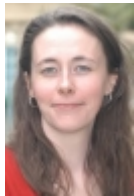
ඇයි? දොස් ලැබිය යුතු මෙහෙව් මිනිසුන් ගැන මෙව්වර ලස්සන පොතක් ලියන්නේ. “මැඩම් බොවාරි” ගැන නබකොව්ගේ කියවීම අපට ඒ ගැන තීරණාත්මක ඉඟියක් ප්‍රදානය කරනවා. ඔහු එමා බොවාරි මහත් භක්තියෙන් පුදන වැදගැම්මකට නැති තුවු දෙකේ අරුමැසිවාදී නවකතා වලින් ෆ්ලෝබෙයාර් ලැයිස්තු ගත කරන සුලභ වැකි වලින් පදාසයක් උපුටා දක්වනවා. විෂය කාරණාව බාගේ විට අසැබි මෙන්ම පිළිකුල් සහගතයි, නමුත් ෆ්ලෝබෙයාර්ගේ සංරචනය සමතුලිත මෙන්ම නිසි ලෙස හසුරුවන ලද්දක් යැයි නබකොව් ලියනවා. ඔහු නිවේදනය කරනවා “මෙයයි ශෛලිය. මේකයි කලාව. පොත්වල සැබැවින්ම වැදගත්වන එකම කාරණාව මෙයයි.”

නබකොච්චි තර්ක කළා නරකම වර්ගයේ පාඨකයා නම් තමන් වරින් සමඟ අනන්‍ය වන කෙනා යනුවෙන්. ඒ දැන් ස්වයං- ස්වයං- මනකාපදාන යුගයේ ඕනෑවටත් වඩා සුලබ ජාතියේ කියවීමක්.

හම්බර්ට් නරක පාඨකයන් වෙත තදින් දමා ගැසූ අභියෝගයක්, පරිපූර්ණව ක්‍රියාවට නැංවූ කවට කමක්. තමන්ගේ කම්මැලි දනවන ඒකාකාරී ආත්මයන් හෝ දියාරු වටිනාකම් සොයා කියවනා අයව නබකොච්චි විසින් කළ හිස්, ආත්මාර්ථකාමී, “කකුල් පහේ රකුසකුගේ” අති සුක්ෂම ආලෝඛය විසින් එහෙම පිටින්ම වළක්වනු ලබනවා. තමන්ගෙම මොළයට දෙකක් ඇණ ගන්න ඕනද? ඇමසන් වෙබ් අඩවියේ **ලොලීටා** පිළිබඳ එක් තරු අගයක් ලද විචාර කියවන්න. සමහර මිනිස්සු බාලකරාගෝන්මාදය තරමටම ව්‍යාජ අයිතිවාසිකම් කීමටද වෙර කරනවා: වචන ගොඩක් ලොකුයි, කෙල්ල ගොඩක් පුංචියි, නරක පොතක්, නරක මිනිහෙක්. ඇඩෝල්ෆ් අයිබ්මානුන් මේ පොත “සදාචාර විරෝධී” ලෙස ගත්තා.

මහජනයා නබකොච්චි සහ හම්බර්ට් එක් අයෙකු ලෙස සැලකූ ඕනෑම විටෙක බාලකරාගෝන්මාදය පිළිබඳ අඟුනරුපි වෝදනාවලට වඩා වැඩියෙන් ඔහුගේ සිත රිදෙව්වේ කලාව ක්‍රියාත්මක වන්නේ කෙසේදැයි වටහා ගන්නට ඔවුන් තුළ ඇති නොහැකි කම යි. ඔහු කීවා “කතාවක් සත්‍ය කතාවකැයි හැඳින්වීම කලාවටත් සත්‍යයටත්, දෙකටම නින්දාවක්” කියා. සෑම විශිෂ්ඨ ලේඛකයෙකුම විශිෂ්ඨ ප්‍රයෝගකාරයෙක්, නමුත් ඒ පරිදිමයි, ප්‍රධාන රැවිලිකාරයාවන සොබා දහම.

තවද, විශිෂ්ඨතම සමනළවේදියෙකු වන නබකොච්චි එවයේ ඇති පණුගුල් පවා දක්වා ඇතම් සමනළ තටු තුරුපත් අනුකරණය කළ ආකාරයෙන් අමන්දානන්දයට පත් වූනා. එපරිදිම හම් ගේ සහ ලෝ ගේ “සමස්ථ නපුරේ ලෝකය” ඇබ්නි ජිවලිත සවිස්තරයන්ගෙන් ගහණයි, දියුණු සුළු වගේම විවිච්ඡයි. ඔහු ගවේෂනය කරන්නට ඇලුම් කළ ඇමරිකානු වන දිවිය සේ. හම්බර්ට් අපට කියනවා ඔහුට හැකි වග “දකින්නට මගේ කාලකණ්ණිකමට ප්‍රතිකාරයක් ලෙස කිසිවක් නැති බව දොම්නස මෙන්ම නිරවුල්ව හසුරුවන ලද කලාවේ ස්ථානීය නිර්වින්දනය මිස.” නමුත්, **ලොලීටා** තරම් ශ්‍රේෂ්ඨ වන කලාවක් නිර්වින්දනය සහ දොම්නස අතික්‍රමණය කරයි, හුදු ප්‍රීති ප්‍රමෝදය, නබකොච්චි “සෞන්දර්යාත්මක ප්‍රමෝදය” ලෙස හඳුන්වන උත්කර්ෂිත තත්වය බවට පත් වෙමින්.

ලෝරා පෙනී සංසන්දනාත්මක සාහිත්‍යය පිළිබඳ ආචාර්ය උපාධිධාරිනියක්. ඇය මවුන්ට් සේන්ට් වින්සන්ට් සරසවියේ උගන්වනවා.

කේ. කේ. සමන් කුමාර, ලේඛකයෙකි, **ලොලීටා** කෘතියේ සිංහල සම-පරිවර්තකයාය.